

I.ÚS 393/98 ze dne 5. 11. 1998
U 63/12 SbNU 499
Podávání ústavních stížností důstojným způsobem

Česká republika
USNESENÍ
Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl dnešního dne v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojena Güttlera a soudců JUDr. Vladimíra Paula a JUDr. Vladimíra Klokočky ve věci ústavní stížnosti JUDr. B. G., CSc., zastoupeného JUDr. M. N., advokátem, proti rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory, č. K 76/97, z 19. prosince 1997, potvrzeného odvolacím senátem České advokátní komory z 3. 7. 1998, takto,

Ústavní stížnost se odmítá.

Odůvodnění:

Stěžovatel napadl svou ústavní stížností rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory, č. K 76/97, z 19. prosince 1997, potvrzeného odvolacím senátem České advokátní komory z 3. 7. 1998, jímž mu byla uložena pokuta 10 000 Kč pro porušení povinností advokáta, když ústavní stížnost k Ústavnímu soudu podal na útržku průklepového papíru. Stěžovatel uvedl, že v těchto rozhodnutích nebylo zjištěno, která pravidla slušnosti či zdvořilosti svým jednáním porušil. Dále namítl, že po prostudování všech dostupných publikací o společenském chování a zdvořilosti, které v letech 1918 až 1998 vyšly, nenalezl tvrzení, že snad existují "etické zásady stanovené pro písemný styk profesního zástupce s orgány veřejné moci tak, jak se lege artis od nepaměti ustálily". Namítl rovněž, že v žádné z těchto publikací se nevyklučuje sepsání stížnosti státnímu orgánu na průklepovém papíru určitého formátu ani se toto nepokládá za neslučitelné s postupem advokáta. Na základě těchto tvrzení se stěžovatel domáhá zrušení obou napadených rozhodnutí a tím i kárného opatření ve výši 10 000 Kč.

Dotazem u České advokátní komory bylo zjištěno, že rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory z 19. 12. 1997 bylo potvrzeno odvolacím senátem České advokátní komory z 3. 7. 1998 a nabylo právní moci dne 10.8. 1998.

Ústavní soud z ústavní stížnosti stěžovatele zjistil, že jde o podání, které i v tomto případě nesplňuje celou řadu formálních náležitostí, jejichž splnění musí být advokátovi České advokátní komory - zvláště pak v daném případě - zřejmé a že kromě toho jde o text vytištěný téměř nečitelně v jediném exempláři tak, že pokus tento text okopírovat skončil neúspěchem. Stěžovatel se odvolává na to, že etické zásady stanovené pro styk advokáta s orgány veřejné moci, v žádné z dostupných příruček společenského chování nenalezl. Tuto argumentaci Ústavní soud odmítá, neboť pro advokáta, který je činný v právním státě nemůže být obtížné nebo neobvyklé zjistit, které způsoby chování a jednání a které hodnoty mravnosti a lidské důstojnosti je třeba respektovat, aniž by byly výslovně vypočteny v jednotlivých ustanoveních, což ostatně není vůbec možné. Ústavní soud připomíná, že i Listina základních práv a svobod v čl. 1 stanoví princip lidské důstojnosti a má za to, že i po stěžovateli lze právem požadovat, aby se při podávání ústavních stížností choval důstojným způsobem. V člancích 16 odst. 4, čl. 17 odst. 4, v čl. 19 odst. 2 Listiny základních práv a svobod se např. hovoří o "mravnosti", samozřejmě opět, aniž by Listina základních práv a svobod specifikovala tento pojem nebo odkazovala na výčet takových způsobů společenského chování, které se v rámci tohoto pojmu pohybují. Vzhledem k tomu má Ústavní soud zato, že i

pro stěžovatele je přiměřené, aby našel způsoby jednání a chování, které odpovídají principům důstojnosti a mravnosti.

Vzhledem ke všem těmto okolnostem Ústavní soud shledal, že ústavní stížnost je zjevně neopodstatněná a tuto stížnost na základě § 43 odst. 2 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, odmítl. Protože ústavní stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele a byla včas podána, použil Ústavní soud ustanovení § 75 odst. 2 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a rozhodl, aniž zkoumal, zda stěžovatel vyčerpал všechny procesní prostředky, které mu zákon k ochraně jeho práva poskytuje.

Poučení Proti rozhodnutí Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně 5. listopadu 1998

JUDr. Vojen Güttler
Předseda I. Senátu Ústavního soudu